

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

34. Vindicías Societatis Plebs criminatur. Et Urbis innocentiam pari libello
Senatus aßerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](#)

testificationem, præquam illa probrā,
injurias ac damna commerentur.

1654.

Hinc palam Orbe universo testa-
mur, nominatos Patres Societatis ob-
jectorum hujusmodi criminum, seu alio-
rum etiam, quæ hanc ob causam à
malevolis quoquo modo impingi possent,
non tantum nullam noxiam sustinere,
sed & illatas injurias, damnaque per
calumniam passos esse; atq; ea propter
sollicitè curaturos Nos, ut quotquot
nocentes deprehendi contigerit, digna
facinore & exemplaris in eos pæna sta-
tuatur. In quorum fidem præsentes
dedimus publico Civitatis Sigillo & Se-
cretarii Nostri manu roboratas. Die XVI.
Novembris. Anno M. DC. LIV.

(L.S.)

BERNARDUS HOLLANDT
Secretarius.

Libellus hic ut primū ad civium ma- 34.
nus devenit, mirum dictu, quām in varia *Vindi-*
de eo judicia abiēre. Non pauci taxare *cias*
stylam, modumque scribendi, è pulvere *plebs*
quasi scholastico prorepentem. Argumen- *criminae*
tum alij partim blanditiarum, partim falsi-
tatis arguere. Non tantum fœcēm vulgi,
sed & civem haud obscure insimulari factio-
nis.

N 2

1654.

nis. Id vel ad irritandos vehementius animos, vel ad gratiam Principis auctoritatem solūm pertinere. Reis tacite indignantibus propalari flagitia per id temporis commissa; ad hæc calumnias, commentaque disertâ veritate reprobari. Augentibus etiam apud alios indignationem, uno Jesuitarum scripto traduci nunc Civitatem ubiq; gentium, apud summos juxta ac infimos, uti perduellionis ream. Profectò injuriam esse, quæ dignâ festinatâque mereatur ultione compensari.

*Et urbis
innocen-
tiā pa-
ri libello
Senatus
asserit.*

Senatus verò simul ac cognovit sub prælo sudare *Vindicius* Societatis, ægrè id admodum tulit, testatus contra fidem agi; nec enim testimonium innocentiae eo pro nuper fine communicatum esse, ut cum Urbis ignominia, quam indubie post se traheret, publico typo in vulgus ederetur: sed privatæ tantum necessitatì serviret, aut informandæ aliquando posteritati. Ut omnē igitur de se ac civibus etiam conceptæ forsan alibi sinistræ suspicionis notam expungeret, haud omisit pares ocyùs vindicias patriâ linguâ evulgare: quarum summa hæc erat.

*Ejus
Summa.*

Super abducendo ex Vrbe Malling- crotio imperiosas à Principe littera Senatui traditas esse: eas Civitatis pri vilegio refragari. Sacrarum persona rum detentionem, extraditionemq; non Princ-

1654.

Principis sed sui, consuetudine & instituto majorum, à multis retro annis observati juris esse. Oratum abs se Principem, dignaretur irrogandam viro seni, Prælato, de patria præclare merito pœnam emollire; alia namq₃ media haudquam ipsi defutura; remq₃ non difficultatis solum sed & plenam periculi judicatam. Verum iis effectum prorsus nihil. Fussum sub hac ab Apostolico Nuncio Monasteriensem populum, adversus comminatam extraditionem forti manu Decanum tueri; Romam quidem à Principe provocatum, sed de verâ litis sublatione non edoctos, in præfidentem depositæ iracundie spem erectos fuisse. Interea Nonis Octob. Prætorianos aliquot, sub secundam pomericianam, Scenatu prorsus ignaro, Malingrotij ædes, per posticum armatos clam intrasse; illico confluxisse confortam isthuc populi turbam. Missos exploratum Oratorem ac Secretarium Urbis; ab iisque captos jam motus feliciter sedatos. Coactus ad antevertendum ulterioribus motibus duas è civis centuriis. Elabente vero per ignam viam Decano, sparsos quorundam malevolentiam Societatis Patres, ad ejus aulam Prætorianis aditum concessisse, & accommodato ad eum finem navi-

O 3

gio

206 CHRISTOPH. BERNARD.

1654.

gio regressos acceptâse. Quo clamore concitatos aliquot de sentinâ populi illatâ vi Collegio , fenestras excusſe. Ab uno tamen cive illicò fugatos. Summam facinoris illius displicantiam colligi ex sedula authorum inquisitione, ut & pœna reis irrogari , & damnum innocentis Societati illatum resarciri posset. Syndicum contumeliosi cuiusdâ dicti à Prætorianis falso delatum, paratumq; jure, si res ita postulat, ac multorum testimonio abunde se purgare. Et vero conceptam temere sufficionem tanto sibi majorem animi cruciatum adferre, quanto mererentur digniora sumptus, laboresque præmia , quos in superioribus bellis , recuperatis non una præmunitis arcibus & oppidis, servata Imperio fide, suppeditatâ toties Caſareis exercitibus annonâ , ipso milite non semel intra Vrbis mœnia recepto, ac vro aſſerendâ Principi Vrbe , atque ipsa Provinciâ, continuato in plures annos sumptuosè præſidio, Monasteriensis Populus exantlaſſet. Et in recenti omnium memoria eſſe, non ita adhuc pri- dem , ſola in patriam, Haſſorum, Sue- corūmque moleſtiâ liberandam pietate, centum triginta & amplius Imperialium dalerorum millia , ſuâ fide Civitatem cœgiſſe. Ea omnia longè aliam pro- fecto, quam in cauſa ſe prorsus alienâ

ſinistra

sinistre suspicionis sententiam promereri. Permulti conceptum jam libellum publi-
cari dissuadebant, quod vulgatum quoque
non modo nihil Urbi profuturum verò-
similius arbitrarentur, sed & timerent se-
men fore novorum fœtuum, quibus &
Civium causa & Civitatis existimatio gra-
vius läderetur. At prævaluit eorum sen-
tentia, qui contrariantium' opinioni edi-
tionem præferebant.

Vix lucem aspicerat & ecce mox sub
prælo sudabat antitypum, quo Principis *Quid*
nomine hoc ferè modo singula confuta- *contra*
bantur. *Litteras ad Senatum communi evulget*
formâ, adeoque Civitatis juri non repu- Prin-
gnante exaratas; Dominantium enim ceps.
esse mandare subditis, quo motibus fa-
ctiosorum occurritur. Comprehendendi
Clericos, ducendique tam Imperatorum,
quam Pontificum legibus, ad sacrum
duntaxat Magistratum pertinere. Ma-
llingrotij merita, si qua essent, non e-
vincere enormis contumacia veniam.
Seditionis principia nimium invaluisse;
media seriùs aut nulla certe adhibita.
Perperam sileri causas, cur rationibus
Senotorum Commissarij Principis non
acquieverint. Hunc jure suo usum, dum
per Satellites suos attineri Decanum
jussit: neque opus fuisse Senatum edo-
cere rem, quam ipsi ultrò agnoscant à